

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 152/13
U Luxembourgu, 28. studenog 2013.

Presuda u predmetu C-576/11
Komisija / Luksemburg

Luksemburg osuđen na financijske sankcije za neizvršenje presude Suda iz 2006. kojom je utvrđeno neusklađeno prenošenje direktive o obradi komunalnih otpadnih voda

Sud je nametnuo paušalni iznos od 2 milijuna eura i novčanu kaznu od 2 800 eura po danu zakašnjenja provedbe mjera nužnih za usklađenje s prvom presudom iz 2006. do potpunog izvršenja danas donesene presude

Direktiva iz 1991.¹ odnosi se na prikupljanje, pročišćavanje i ispuštanje komunalnih otpadnih voda, te pročišćavanje i ispuštanje otpadnih voda iz određenih industrijskih sektora. Cilj Direktive je zaštita okoliša od štetnih utjecaja ispuštanja gore navedenih otpadnih voda. Direktiva je obvezivala države članice na utvrđivanje, do 31. prosinca 1998., osjetljivih područja prema zadanim kriterijima². Osim toga države članice su morale osigurati da se komunalne otpadne vode koje ulaze u sabirne sustave prije ispuštanja u osjetljiva područja podvrgnu strožem pročišćavanju nego za manje osjetljiva područja, i to najkasnije do 31. prosinca 1998. za sva ispuštanja iz aglomeracija koje imaju « populacijski ekvivalent » (p.e., mjerna jedinica prosječnog opterećenja organskim biorazgradivim onečišćenjem)³ viši od 10 000. Međutim, ovi uvjeti ne primjenjuju se nužno u osjetljivim područjima ako se može dokazati da je minimalni postotak smanjenja ukupnog opterećenja koje ulazi u stanice za pročišćavanje otpadnih voda u tom području najmanje 75 % za ukupni fosfor i najmanje 75 % za ukupni dušik.

Godine 2005. Komisija je podnijela Sudu prvu tužbu zbog povrede protiv Luksemburga radi neusklađenog prenošenja navedene direktive⁴.

U prvoj presudi donesenoj 2006.⁵, Sud je utvrdio da Luksemburg, koji je proglašio cijelokupno državno područje Velikog Vojvodstva osjetljivim područjem, nije bio u mogućnosti dokazati da je rezultat osam od jedanaest aglomeracija koje su imale p.e. više od 10 000 bio u skladu s direktivom. Ne mogavši dokazati da je minimalni postotak smanjenja ukupnog opterećenja koje ulazi u više stanica za pročišćavanje otpadnih voda u tom području najmanje 75 % za dušik, Luksemburg je povrijedio svoje obveze na temelju direktive.

U 2011., nakon što je zaključila da Luksemburg još nije izvršio presudu iz 2006., s obzirom da šest stanica za pročišćavanje koje opslužuju aglomeraciju od više od 10 000 p.e. i dalje nisu bile u skladu s pravilima iz direktive, Komisija je podnijela drugu tužbu zbog povrede. Predložila je Sudu da osudi Luksemburg na plaćanje novčane kazne od 11 340 eura po danu zakašnjenja računajući od danas, odnosno dana objave ove presude, do dana izvršenja prve presude iz 2006., i dnevni paušalni iznos od 1 248 eura, računajući od dana donošenja prve presude (23. studenog 2006.) do dana donošenja ove presude ili do dana izvršenja prve presude, ako se njeno izvršenje provede ranije.

¹ Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991., o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (SL L 135, str. 40) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, Poglavlje 15., svežak 1., str. 5.).

² Prilog II. gore navedenoj Direktivi.

³ Gore navedena Direktiva definira p.e. kao „organsko biorazgradivo opterećenje koje ima petodnevnu biokemijsku potražnju kisika (BPK5) od 60 g kisika dnevno“.

⁴ Članak 5. stavak 4. gore navedene direktive.

⁵ Presuda Suda od 23. studenog 2006., Komisija/Luksemburg ([C-452/05](#)).

U danas donesenoj presudi Sud je utvrdio, s obzirom na to da je i Luksemburg priznao da se nije uskladio sa zahtjevima propisanim presudom iz 2006. barem što se tiče dvije stanice za pročišćavanje (Beggen i Bleesbruck), da je izvjesno da na datum 28. kolovoza 2010. (rok koji je zadala Komisija u dodatnom pismu opomene) Luksemburg nije usvojio sve mjere nužne za potpuno usklađenje s obvezama koje proizlaze iz prve presude Suda. Luksemburg je stoga povrijedio svoje obveze koje proizlaze iz prava Unije.

Stoga je **Luksemburg osuđen na plaćanje paušalnog iznosa od 2 milijuna eura.**

Sud podsjeća da se osuda na plaćanje takve kazne u suštini zasniva na ocjeni posljedica koje nedostatak izvršenja obveza države članice ima na privatne i javne interese, posebno ako je povreda trajala kroz duže razdoblje nakon što je bila utvrđena presudom.

Međutim, kad se radi o velikim infrastrukturnim zahvatima poput onih u ovom slučaju, prirodu, složenost, troškove i duljinu realizacije tih projekata treba uzeti u obzir prilikom ocjene nužnosti izricanja paušalnog iznosa kao i prilikom njegova utvrđivanja. Dakle, iz spisa predmeta proizlazi da Luksemburg provodi važne napore i ulaganja u svrhu izvršenja prve presude iz 2006. Komisija je istaknula da je do današnjeg dana broj aglomeracija koje ne ispunjavaju uvjete smanjen na šest aglomeracija (Beggen, Bleesbruck, Bonnevoie, Hespérange, Mersch, Übersyren⁶) od postojećih dvanaest. Naglašavajući ovaj nepobitni investicijski napor, Sud je međutim istaknuo da je, klasificirajući cjelokupnost svoga državnog područja kao „osjetljivo područje“, Luksemburg prepoznao nužnost pojačane zaštite okoliša na svom državnom području, zaključujući kako je većina površinskih voda već bila pogodena ili se očekuje da bi u kratkom roku mogla biti pogodena fenomenom eutrofikacije. Dakle, izostanak pročišćavanja komunalnih otpadnih voda čini posebno povećanu opasnost za okoliš.

Osim toga, Sud naglašava kako je jasno da povreda utvrđena prvom presudom traje gotovo sedam godina, što je prekomjerno, čak i ako se prepozna da su zadaci koji su se morali izvršiti iziskivali značajno razdoblje od više godina i da se izvršenje ove presude treba smatrati uznapredovalim (za stanice za pročišćavanje Bonnevoie, Hespérange, Mersch i Übersyren).

U slučaju da povreda utvrđena prvom presudom iz 2006. potraje do 28. studenog 2013., datuma donošenja ove presude, **Luksemburg se također osuđuje na plaćanje novčane kazne od 2 800 eura po danu zakašnjenja**, računajući od ovog dana do datuma usklađenja s presudom iz 2006. Sud podsjeća da osuđivanje na novčanu kaznu predstavlja primjereni finansijsko sredstvo u svrhu osiguranja izvršenja presude.

Kriteriji koje treba uzeti u obzir kako bi se osigurala prinudna priroda kazne u cilju ujednačene i učinkovite primjene prava Unije su, u načelu, trajanje povrede, stupanj težine povrede i mogućnost plaćanja odnosne države članice. Za primjenu tih kriterija, posljedice izostanka izvršenja na javne i privatne interese trebaju jednako biti uzete u obzir kao i žurnost kojom bi se odnosna država članica trebala uskladiti sa svojim obvezama.

U ovom slučaju, iako je točno da su, prema navodima Luksemburga, ispuštanja neusklađenih p.e. smanjena tijekom godine 2011., što spušta stopu neusklađenosti s 64% na 21%, ipak je potrebno uzeti u obzir otegotne okolnosti koje je utvrdila Komisija, točnije su to trajanje povrede (gotovo sedam godina) i određivanje cjelokupnog državnog područja „osjetljivim područjem“. Ovo određenje je dovelo do zaključka da Luksemburg nije mogao ignorirati nužnost nastavka radova kojima se omogućuje usklađenje stanica za pročišćavanje s pravom Unije, barem od 1999.

NAPOMENA: Tužbu zbog povrede obveze protiv države članice koja nije ispunila svoje obveze koje proizlaze iz prava Unije mogu podnijeti Komisija ili druga država članica. Ukoliko Sud utvrdi postojanje povrede, dotična država članica mora postupiti u skladu s presudom u najkraćem roku.

⁶ Osobito, što se tiče stanice za pročišćavanje Übersyren, koja prima otpadne vode iz luksemburške zračne luke, Vlada je pojasnila da su izuzetno obilne padaline snijega tijekom prosinca 2010. bile uzrok neuobičajenog prekoračenja vrijednosti zbog količine sredstava korištenih (posebno glikola) za čišćenje aerodromskih pisti, prometnih trakova, područja za promet te za odmrzavanje zrakoplova prije polijetanja.)

Ako Komisija ustanovi da država članica nije postupila u skladu s presudom, Komisija može podnijeti novu tužbu kojom će zahtijevati finansijske sankcije. Međutim, u slučaju neobavještavanja Komisije o mjerama prenošenja direktive, Sud može na prijedlog Komisije nametnuti sankcije u fazi prve presude.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit tekst presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Dimana Todorova ☎ (+352) 4303 3708